

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden

Van oude Saarlozen, de streken, die (niet) voorbij gaan

NUMMER 2 2018 Jaargang 12

Jan Dirkzwager

Ineke Pompen

Maria Schipper

Kiekjes

Over oude Saarlozen

Beste leden,

Silvolde, 11 juli 2018

Op weer een buitengewoon zonnige dag van deze prachtige zomer, schrijf ik dit voorwoord. Wat een prachtige dagen hebben we al gehad. Maar misschien voor onze oudere hondjes af en toe wel iets teveel van het goede. Over deze gouden oudjes gaat een groot deel van dit clubblad. Want die kangers mogen wel eens in het zonnetje gezet worden.

De oproep voor MyDog DNA is een geweldig succes gebleken. Van maar liefst meer dan 60 honden is er DNA opgestuurd.

In juni stond de AVLS met een stand op de Farm en Countryfair te Aalten. Een van de grootste fairs in Nederland. Het was prachtig weer en er waren veel Saarloosjes te zien en te knuffelen. We kregen dan ook behoorlijk wat aanloop aan de stand.

Op 9 tot en met 12 augustus worden op de World Dog Show in Amsterdam de Nederlandse Rassen gepresenteerd, wij zullen daar de Saarlooswolfhond vertegenwoordigen.

Behalve de prachtige verhalen over de Saarloosjes op leeftijd, kunt u in dit clubblad ook een oud interview lezen met Leendert Saarloos. Verder stellen de nieuwe bestuursleden zich voor. En in de stamboom van, komen we Brand tegen. Brand is de vader van de outcrosspupjes van Nanna de Elandhond.

Ik eindig dit voorwoord met de hoop dat het in september ook nog lekker weer zal zijn. Want, weet u het nog? Op 16 september is onze AVLS clubdag met de kampioensclubmatch.

U heeft uw prachtige Saarloos toch ook al ingeschreven?
Graag tot ziens

Gerrie Pols-Snoek,
voorzitter

Voorzitter

Gerrie Pols-Snoek

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Jan Dirkzwager

Bestuursleden

Esther Siteur - van Rijnstra

Ineke Pompen

Maria Schipper

Hoofdredacteur

Nelleke Groesz

Redactie

Lies Geluk

Hella Liefting

Johan Berends

Foto's

Suzanne Stoetzer

Petra van Houten

Mies en Ed Bartels

Francis Timmerman

Wil Mutsaers

Annemie Gerritsen

Bert Strijk

Sandra de Ridder

Sybille Frey Brzoska

Ellis van Hunen

Kees Janssen

Bas Schurink

Isabel van Berkel

Marijke Saarloos

Conny Reek

Nanda Koomans

Dick Ockers

Johan Berends

Lies Geluk

Coverfoto

Marijke Saarloos

en Gerard de Moor

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft.

De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied.

De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie:

secretaris.avls@gmail.com

Bezoek ook onze website www.avls.nl.

Correspondentieadres:

Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid!
Je kunt je aanmelden op:

[http://avls.nl/
lid-woorden-2/](http://avls.nl/lid-woorden-2/)

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar.

Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:
NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening: BIC/Swift Code: **RABON-L2U**

Ten name van:
Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos.

Onder vermelding van:
contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij:
secretaris.avls@gmail.com

Zet 16 september vast in je agenda:

AVLS KAMPIOENSCLUBMATCH

De inschrijving is nu geopend!

Agenda

Agenda activiteiten AVLS augustus - november 2018

World Dog Show

Donderdag 9, vrijdag 10, zaterdag 11, zondag 12 augustus van 9.00 – 17.00 u
Locatie: RAI, Europaplein 1078 GZ Amsterdam

Onder het motto 'Show the world your talent' draait 4 dagen alles om houden van honden: presentaties, keuringen en tal van andere activiteiten. De AVLS zal aanwezig zijn om de Saarlooswolfhond te promoten. Meer info op onze site en op www.wds2018.com

AVLS Kampioensclubmatch Hoenderloo

Zondag 16 september de gehele dag
Locatie: Manege Fjordhest-Gard, Krimweg 125, 7351 TL Hoenderloo

Op de clubdag dit jaar weer de AVLS Kampioensclubmatch 2018 (KCM). Meer info over keurmeesters, kosten en inschrijven (via groene button) op onze site.

AVLS Fokkerscursus

Zondag 4, 11 en 18 november
Locatie: Dogcenter Zaltbommel, Jan Stuyversdreef 4, 5315 NZ Kerkwijk

Driedaagse fokkerscursus van de AVLS in samenwerking met fokdeskundige Marjoleine Roosendaal. Kosten bedragen **€ 75** voor leden en **€ 110** voor niet leden (inclusief lunch, koffie/thee en een reader).

Inschrijven via onze site.

Nestmeldingen

Indira's nest

Op 25 april heeft Indira 4 pups geworpen, 3 teefjes en 1 reutje, alle wolfsgrauw. Indira werd op 21 en 22 februari gedekt door Toboe. Meer info over dit nest bij fokster Katleen Wijns of via onze site.

Indira

Wyakins nest

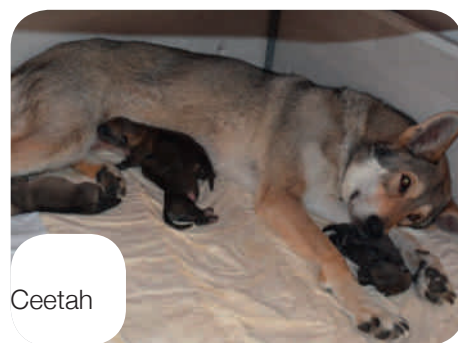
In kennel Silva Amica van Gerrie en Jan Pols zijn op zaterdag 12 en zondag 13 mei 3 pups geboren: 2 reutjes en 1 teefje, alle wolfsgrauw. Wyakin werd op 11 en 13 maart gedekt door Skoll. Het laatste pupje, een reutje werd met de keizersnede gehaald.

Wyakin

Ceetah's nest

Bij Reinier en Agnes Felder heeft Ceetah op maandag 28 mei 4 pups geworpen: 3 teefjes en 1 reutje, alle wolfsgrauw. Ceetah werd op 28 maart gedekt door Amon. De gegevens van de ouderdieren vind je zoals altijd op de pagina met dekmeldingen.

Ceetah

Oceans nest

In kennel Netis Tala van Yvie Herfurth zijn op woensdag 13 juni 8 pups geboren, 2 teefjes en 6 reutjes, alle wolfsgrauw. De worp verliep voorspoedig. Moeder Ocean en kroost maken het goed. Meer info wederom bij dekmeldingen of bij de fokster.

Ocean

Zo lang samen

De oude Saarloos leeft, zo blijkt uit de vele mooie, blije, soms verdrietige en immer ontroerende verhalen die wij van jullie ontvingen voor dit blad,

gewijd aan onze dierbare senioren. De redactie is trots om samen met jullie deze hommage te mogen brengen aan de oudere Saarlooswolfhond, die we

zo dankbaar zijn voor de vele jaren samen, waarmee we zo'n diepe band hebben opgebouwd en waarvan het afscheid nemen, eerder of later, altijd veel te vroeg zal komen.... 🐾

Oude Saarloos

Door: *Suzanne Stoetzer*

Amani Kadin de Daim Pré, een oude dame

Met haar bijna 13 jaar doet deze dame het nog steeds goed. Tja, ze wordt een dagje ouder en die achterpoten worden ook wat stijver, maar dat belet haar niet om op die achterpootjes te staan en iets eetbaars van het aanrecht te snaaien! Dat eten pikken wordt niet minder, integendeel! Ze is vooral en voornamelijk op eten gericht, nu, op haar oude dag meer dan ooit. Verder gaat ze nog steeds graag mee op lange wandelingen; de 10 km rondjes loopt ze nog kwiek en fit mee; loopt toch op

tot zo'n 50 à 60 km per week. Oké, sprintjes trekt ze niet meer, behalve als ze een konijn ziet of als ik haar van een afstand roep en zij denkt dat er zo'n frummelig brokje als beloning komt; dan wil ze nog wel eens in de derde versnelling schieten!

Ik ben iedere dag blij als ik haar weer muizen zie vangen op het grote veld en ik hoop dat ze dat nog lang kan blijven doen. Amani is een bekende verschijning geworden hier op de Heuvelrug bij Doorn. De mensen uit de buurt zeggen: "We hebben al jaren een wolf hier op de Heuvelrug en we hebben er helemaal geen last van!"

(Geheel onverwachts is Amani op 24 juni 2018 overleden. Red.) 🐾

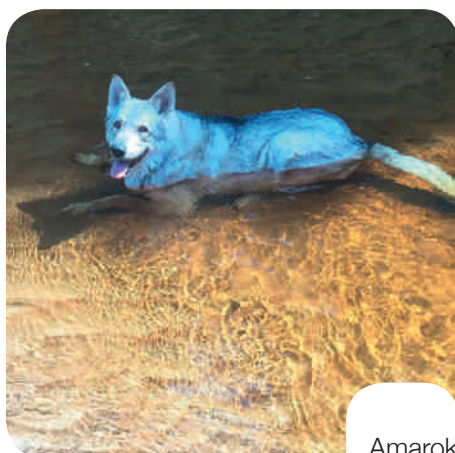

Amani

Door: *Petra van Houten, uit Zweden*

Amarok en Voulk

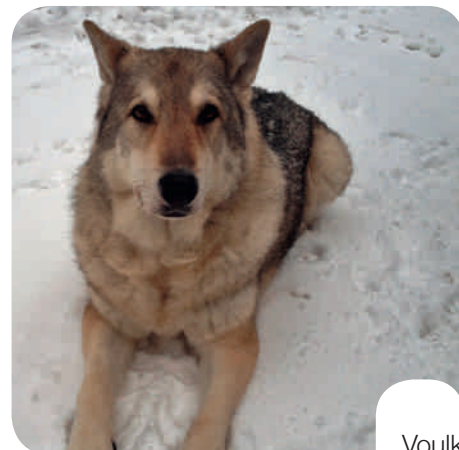
Amarok, hij is bij ons geboren en is gebleven, tot het eind straks.... Een leven vol hondenvrienden en plezier. Door een trauma slikt hij al zeker 7 jaar medicatie en het andere leven in Zweden heeft er goed aan gedaan. Nooit meer een riem en altijd vrij bewegen. Zijn wil is ongelooflijk sterk, net als bij zijn moeder Indra. Met aangepaste routes heeft hij ondanks zijn beperkingen nog veel zin in het leven. Op de foto ligt Amarok te koelen in de rivier, we hebben alle tijd.

Amarok

Voulk, de directeur wordt in november 12. Zijn leven staat in het teken van de orde, de orde van Voulk! Iedereen moet aan zijn regels voldoen. Hij kwam bij ons als een zes maanden oude pup en is nooit meer van onze zijde geweken. Hij is altijd in de buurt. Hij heeft heel wat pupjes

de les gelezen en ook na 12 jaar blijft hij volhouden dat ze moeten luisteren. Zijn obsessie voor eten is er ook niet minder om geworden, we laten het zo, een beetje te zwaar. Op de foto Voulk in zijn element, sneeuw. 🐾

Voulk

Door: *Ellis van Hunen*

Lawaz en Brandal

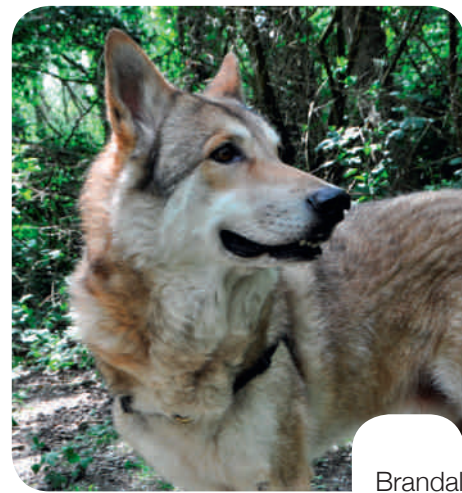
Lawaz, is als pup bij ons gekomen en is nu al 10 jaar bij ons. Als pupje werd ze aan twee knieën geopereerd voor patella luxatie. Daardoor loopt ze een beetje scheef. Dat scheef lopen heeft al vrij vroeg wat slijtage in de heupen veroorzaakt. We dachten dat ze daar op latere leeftijd veel last van zou krijgen en we haar dus vroeg zouden moeten laten gaan. Gelukkig hebben we haar nog! Ze is fit en lijkt geen last te hebben van haar knieën of heupen. Ze rent en speelt met andere honden in het bos en is ons zonnetje in huis. Ze is gek op knuffelen met wie dan ook. Heerlijk om zo lang van haar te kunnen genieten en gelukkig kunnen we dat nog even doen.

Lawaz

Brandal kwam bij ons wonen toen hij net drie jaar was. Het was een zeer zelfstandige hond, die het liefst alles zelf regelde. Langzamerhand leerde hij dat wij betrouwbaar genoeg waren en durfde hij de leiding aan ons over te geven. Toen kon hij ontspannen. Wat een relaxte hond is het geworden. Su-

per gemakkelijk en kalm in de omgang. Al heeft hij altijd zijn streken gehouden. Want wat een boef is hij! Nu nog, 11,5 jaar oud, kan hij soms ineens zijn kop in een ondeugende grijns trekken. En dan weten we hoe laat het is... oren werken ineens niet meer en als het even kan, is hij er vandoor. Het is vanaf het moment dat hij bij ons in huis kwam een uitdaging geweest om hem steeds een stapje voor te blijven. We hebben echt een geweldige vriend aan Brandal, die ons altijd zeer vocaal en met kopjes en knuffels begroet. 🐾

Brandal

Door: *Kees Janssen*

Kedi

Vanaf 1985 heb ik al Saarlooswolfhonden. Sinds 2007 is Kedi (*Sjimmie Sioh Sayangé Bastaja*) mijn enige Saarlooswolfhond. Hij heeft in het begin erg geleden onder de dood van Raaf, maar hij heeft zich nadien verder ontwikkeld tot een zeer rustige en bijzonder stabiele reu met een natuurlijke, soevereine uitstraling. Hij is dan ook wel groot met schofthoogte ruim 76 cm en een gewicht van bijna 50 kg.

Kedi is extreem aanhankelijk aan de roedel. Mijn gezin is zijn leven. Op wandelingen gaat hij nooit uit het zicht, zelfs niet als hij wild heeft geroken. De jaren beginnen nu te tellen. Hij is 11 jaar. Zijn atletische vermogens nemen af en vorige week is vastgesteld dat de

Kedi

nieren niet helemaal goed werken. Ik hoop toch nog een paar jaar van Kedi te mogen genieten. 🐾

Oude Saarloos

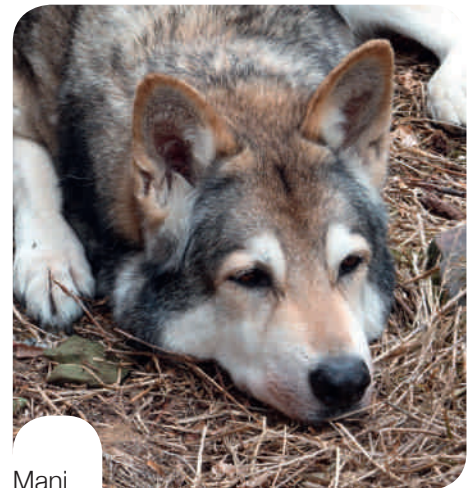
Door: *Mies en Ed Bartels*

Mani

Mani is nu 14 jaar. Wij hebben hem als herplaatshond gekregen toen hij 4 jaar was. De reden van herplaatsing was wel triest. Om Mani te laten wennen ben ik de eerste weken op de bank gaan slapen in de woonkamer naast hem. Ik ben met hem naar cursus

gegaan, omdat hij geen cursus had gehad. Daar zat hij als volwassen hond tussen de jonge honden en hij was goed te trainen. Mani is een knuffelhond. Gaat uit zichzelf naar andere mensen toe om geknuffeld te worden. Niets te merken van schuwheid.

Hij is erg rustig, onverstoorbaar en blaft zelden. Maar Mani is nu echt oud en op. Veel ouderdomsverschijnselen. 🐾

Mani

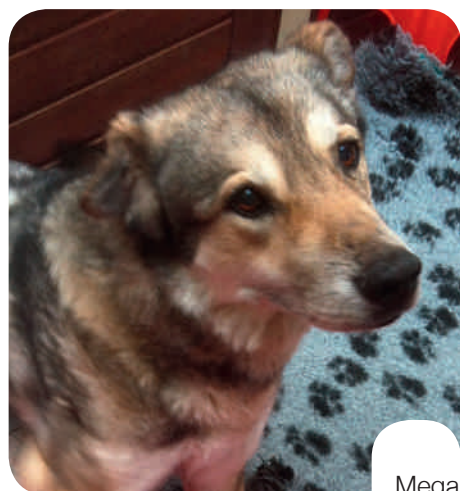
Door: *Francis Timmerman*

Mega en Quitney

Megahwati Nona Manis Bastaja is 14 jaar. Haar roepnaam is Megah. Ze is vernoemd naar de dochter van de toenmalige president van Indonesië Megahwati Soekarno die zelf ook nog president is geweest. Nona Manis betekent 'lief meisje' in het Maleis en dat is ze zeker. Ze is de moeder van mijn R-T-X-Z-nest en heeft in totaal 28 kinderen.

Quitney

Mega

Quitney Quirina Tikani Bastaja is 12 Jaar. Haar roepnaam is Quitney (*ik weet niet*) omdat het met haar geboorte nog maar afwachten was of ze het zou overleven. Het is haar gelukt, vandaar Quirina wat 'dappere krijger' betekent. Ze is moeder van mijn Y-nest met 6 kinderen. 🐾

(*hij is nu 11 jaar*), wordt hij wel aanhankelijker. We hopen nog lang van hem te mogen genieten.

Skôn

Door: *Wil Mutsaers*

Onze schone Skôn

Skôn is altijd al een zelfstandige Saarlooswolfhond geweest. Hij is zo'n beetje de baas in de buurt. Het is een goudeerlijke hond en gaat een gevecht liever uit de weg. Maar hij laat de kaas niet van zijn brood eten. Mooie en welriekende dames vindt hij nog steeds leuk. Nu Skôn ouder aan het worden is

Door: *Esther Siteur-van Rijnstra*

Foto Caine: *Bas Schurink*

Foto Sumsi: *Isabel van Berkel*

Caine en Sumsi

Er komt een tijd dat je afscheid moet nemen van je hond. Je weet het, maar gelukkig sta je er niet elk moment bij stil. Gek genoeg vond ik het verouderen van mijn maatjes een enge gedachte. Die vergankelijkheid, de confrontatie met het verlies, ik keek er allesbehalve naar uit. Toch moet ik zeggen dat ik het ouder worden van mijn mannetje Caine als iets prachtigs heb ervaren. Naarmate hij vorderde in zijn jaren, groeide zijn persoonlijkheid met hem mee. Eigenschappen die hem zo uniek en geweldig maakten, werden versterkt. Mijn grote bolle was een waardige oude man, die weliswaar langzaam aftakelde maar mentaal nog van elk moment kon genieten. Het laatste half jaar was zwaar qua zorg. Zijn achterhand liet hem regelmatig in de steek en ook zijn ontlasting hield hij niet altijd meer op. Maar waar er een probleem was, was er ook een oplossing. Caine ging mee wandelen in zijn privé bolderkar en met onderleggers en regelmatig een wasbeurt was de onzindelijkheid ook geen ramp.

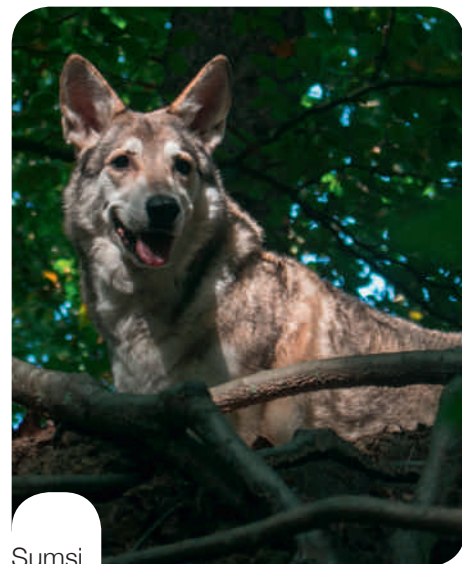
Caine

Hij kreeg een heleboel extra Caine kroeltijd omdat hij niet mobiel genoeg was om er zelf om te vragen. We konden hem nog perfect bij de roedel betrekken en hij was een gelukkige oude baas. Makkelijk was het niet, maar het was het zeker waard. We hielden het vol zolang hij het vol hield en toen dat niet meer het geval was, hebben we hem laten gaan. Mijn prachtige sterke wolf heeft 14,5 jaar ons leven verrijkt.

Zo anders waren de laatste dagen met onze Sumsi. Toen zij twaalf werd, schreef ik vol trots op facebook dat ze nog het uiterlijk en de energie had van een hond van zes. Geen woord van gelogen. We gingen er dan ook vanuit dat ze net als Caine makkelijk de 14 zou halen. Met dat in ons achterhoofd namen we haar achterkleinkind Nash in huis. Sumsi kon haar dan mooi opvoeden nu ze nog heerlijk vitaal was. We laten van onze honden vanaf hun tiende altijd een bloedonderzoekje doen om te zien of alles nog correct werkt vanbinnen. En Sumsi had haar jaarlijkse keuring prima doorstaan. Helaas begon ze overmatig te drinken en vonden we het tijd voor een update. Ze was nog steeds haar blijde vitale zelf en we maakten ons compleet geen zorgen. Totdat de resultaten terugkwamen.

Sumsi had een calciumoverschot in haar bloed. Sumsi had kanker. Negen zware weken later was er een diagnose die uiteindelijk positief was. Het vermoeden was lymfeklierkanker, maar juist omdat ze zo gezond en vitaal was, klopte het plaatje niet. Ze bleek een thymustumor te hebben en die was weg te halen! Een zware operatie later was ze kankervrij en wij over the top gelukkig. Sumsi herstelde snel. Het verbaast me telkens weer hoe sterk een wolfhond is. Mijn meisje was zo krachtig, en zo lief tegelijkertijd.

Maar toen ging het mis. Tijdens die slopende negen weken hadden de artsen een lichte ontsteking ontdekt

Sumsi

in de dunne darm. Het was over de gehele diagnosestelling niet ernstiger geworden en zag er compleet niet problematisch uit. Het idee was haar na de operatie antibiotica te geven en het in de gaten te houden. Dat hebben we niet gehaald. Het stukje darm scheurde, maar mijn meisje was nog steeds sterk en krachtig. Ze liet niets zien. Tot ze ineens niet meer wilde staan. En toen waren we al te laat. Binnen een paar uur waren we haar kwijt. Hoe je van euforie kan overslaan in ontoestbaar verdriet. Niet alleen wij, maar ook de artsen die het hele traject met ons hebben doorgemaakt.

Het was acuut voorbij en we waren er niet klaar voor. Waar we met Caine langzaam naar het afscheid konden werken, was het met Sumsi precies tegenovergesteld. Het voelde zo oneerlijk en surreëel.

Wat ik geleerd heb van het afgelopen jaar, is dat het leven grillig is en niet te voorspellen. Dat de liefde voor je hond diep zit, dieper dan je denkt. Dat wolfhonden ongelooflijk sterk zijn en geen zwakte tonen, ook al sta je zo dicht bij ze. Dat ze hun waardigheid blijven houden, hoe oud ze ook zijn. Want dat is een Saarloos. Ik wens iedereen een oude Saarloos toe. 🐾

Oude Saarloos

Door: *Marijke Saarloos*

Ons leven met Duet Dolce de Louba-Tar... van pup tot oude hond

Duet

Ik kende Duet haar ouders erg goed. Hun zachte karakter, het wolfachtige en de grootte (ik hou nu eenmaal van grote honden) sprak mij erg aan. Dat alles was een reden om van deze combi een pup te nemen. Uiteindelijk was het dan zover. In de zomer van 2003 konden we haar ophalen. Er waren 9 pups, zowel bosbruin als wolfsgrauw, maar onze voorkeur ging uit naar een wolfsgrauw teefje. De keuze was gauw gemaakt. Ondanks dat ze nog maar net met haar broertjes en zusjes een lange reis achter de rug had, zat ze rustig op haar kontje en keek me recht aan met een zachte uitdrukking in haar oogjes, zonder enige vorm van paniek of angst.

Was het een mooie pup? Nou nee, absoluut niet! Een lichtgewicht met een pikzwart snoetje, een spichtig mager lijfje met dunne rechte, maar wel lange poten, goed gebouwd met een mooie rechte rug en een mooi vol koppie met een uitstraling waar ik de rillingen van kreeg.

Gerard laat, als er een pup bij ons komt, de keuze altijd aan mij, ondanks dat het er op dat moment niet naar uitzag dat ze groot zou worden. Of we met haar zouden kunnen fokken, was nog maar de vraag. Toch viel ik als een

blok voor haar. Zij niet voor ons overigens. Omdat ik uit ervaring weet dat dat het onbelangrijkst is bij de aanschaf van een pup, besloten we voor haar te gaan. We hadden een Saarloos (Sol) van bijna 2 jaar en deze dame was behoorlijk vocaal. Dus besloten we dat ons nieuwe pupje Duet zou gaan heten. Dan konden ze samen een Duetje loeien en janken.

Al snel bleek dat Duet ziek was. Ze at heel slecht, soms dagen helemaal niet. Spugen, dagen aan de diarree en zo'n vreselijke buikkrampen dat ze lag te piepen van de pijn. Er werd een ernstige worminfectie en Giardia geconstateerd met ontstekingen in de darmen. Alle medicatie loste maar tijdelijk iets op en dan begon het lieve leventje weer van voren af aan. We hebben maanden gekeken of ze een voedsel allergie had. Maar niets van dat alles.

Uiteindelijk, na 8 maanden getob, vonden we een coccidiose-infectie, die erg weinig bij honden voorkomt. En jawel,

na een kuur van 14 dagen (die eigenlijk bestemd is voor vogels, de gastheer van deze parasiet), knapte ze op. Het spugen en de buikkrampen werden langzaam minder. Ze begon weer beter te eten en te groeien. Ze ontwikkelde zich in 6 weken tijd tot een levenslustige, jonge hond.

Wij waren heel blij, maar toen kwamen ook haar streken. Door haar ziekte en haar uitzonderlijk lieve en zachte karakter hadden we teveel toegegeven. Dat doet een mens, als je hond er altijd lusteloos en als een zielig hoopje ellende bij ligt en niets onderneemt. Ze werd koppig! Als we haar loslieten, kwam ze niet meer. Ze ging ver weg en als ze ergens achteraan ging, bleef ze lang weg. Of Sol nou wel of niet meeging, daar trok ze zich niets van aan. Ze ging haar eigen gang. Ze sloopte alles wat ze te pakken kon krijgen, tuinslangen, plastic emmer, plantenbakken, kussens enz. Het gezegde...wat ze in haar kop had, had ze niet in haar kont, was bij haar van toepassing. Keer dat gedrag nou maar eens ten goede bij een verwende puberhond.

Na een plan te hebben gemaakt, gingen we met haar aan de slag. Vanaf dat moment zat ze iedere minuut van de dag aan de lijn, ook in huis. Buiten aan een lange lijn van 30 meter en binnen aan een korte. Gerard besloot haar mee te nemen naast de scootmobiel. Kleine stukjes van een minuut of 10 in een rustig tempo. Daarna liet hij haar op het voetenplankje zitten om wat uit te rusten. Ze haalde haar enorme achterstand in en groeide als kool. Mentaal en fysiek werd ze zienderogen sterker. Duet groeide uit tot een prachtige hond met een geweldig lief zacht en sociaal karakter.

Op de leeftijd van 12 jaar kwam ze met haar achterpoot onder de scootmobiel toen een loslopende hond (Tervurense Herder) haar aanviel. Ze brak het middenvoetsbeentje vlak onder de hak. De dierenarts zag het een beetje somber

in, want ook al is een oude hond nog gezond en in prima conditie, dat soort breuken genezen heel slecht. Haar poot werd in een spalk gezet en we moesten het verder afwachten.

De eerste 2 weken kon ze er niet op staan en hinkte, ondersteund door een draagdoek, naar de tuin om haar behoefte te doen. Ze kon zelf niet opstaan om te gaan drinken of zich op een andere zij te draaien. Na 2 weken begon ze er licht op te steunen, maar daardoor ging de spalk afzakken en schuiven. 13 weken sliepen we bij haar en gingen 3 x per week naar de DA om haar poot opnieuw te laten spalken. Ondanks dat ze veel pijn had, liet ze het allemaal over zich heen komen. Onze DA stond er versteld van dat ze zich iedere keer weer zo goed en zonder enige vorm van verzet liet behandelen. Haar poot genas en boven verwachting kon ze na een half jaar weer mee met de dagelijkse wandelingen.

Duet wordt op 22 juni 15 jaar. Na zo'n slechte start hadden we niet gedacht dat ze zo oud zou worden. Ze is nooit meer een dag ziek geweest. Een sterke hond met een zeer betrouwbaar, zacht maar ook koppig karakter. Wat ze ook aan haar kinderen heeft doorgegeven. Ze is nog steeds gezond van lijf en leden, heeft nauwelijks staar, geen hartruis (wat bij oudere honden vaak voorkomt) en is beslist niet doof. Oost-Indisch doof wel! Maar dat heeft niets met haar leeftijd te maken.

Sinds een jaar is ze incontinent. Ze poept en plast terwijl ze slaapt. Op haar matras ligt een waterdicht onderlaken. Het opstaan en gaan liggen kost haar veel moeite. Ze valt soms om bij het lopen, als ze snel van richting wil veranderen. Soms struikelt ze over haar eigen poten bij een dorpeltje. Overal in huis liggen antislipmatten, zodat ze niet uitglijdt op het laminaat.

Maar niets ontgaat haar. Als vrienden komen, die ze goed kent, is ze heel blij. Ook al kan ze niet meer kwispelen, haar ogen stralen en ze drukt zich tegen hen aan om geknuffeld te worden. Als haar grootste vijand, de bewuste Tervurense Herder in aantocht is, hobbelt ze naar de poort om daar met schor geblaf en opgestoken veren te laten weten dat ze nog steeds ontzettend de pest aan haar heeft.

De dag komt steeds dichterbij dat Duet er niet meer zal zijn. Wij moeten niet denken aan de dag dat we haar moeten laten gaan. Als een hond zo'n groot deel van je leven bij je is, je samen 15 jaar ouder bent geworden en je samen lief en leed hebt gedeeld, sterft er een klein stukje van jezelf als je afscheid moet nemen van zoiets dierbaars. Maar we zullen niet egoïstisch zijn. Als Duet niet meer kan deelnemen aan haar hondenleven, waar ze zo ontzettend van geniet en genoten heeft, zullen we haar laten gaan en kijken we terug op een heel rijk leven met haar. 🐾

NATUURLIJK HET BESTE!

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

De vernieuwde en volledige BIOFOOD geperste hondenvoeding **puppy & small breed, adult** en **lam** zijn, met een hoog vleesaandeel en o.a. zalmolie en natuurkruiden, **nu nog smaakvoller.**

Nederlandse top kwaliteit, 100% natuurlijk, hoogwaardige grondstoffen, hoge verteerbaarheid en acceptatie en voordelig in gebruik. Ideaal voor moeilijke eters.

Voor kleine en grote honden, van pup tot senior.

Een product van:
BIOFOOD
WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Onze Oscha

Oscha

Oscha is ruim 12,5 jaar oud. Voluit heet ze Oscha Oebele Bastaja en ze is onze eerste hond. De fokster, Francis Timmerman, zei destijds dat het een verslaving is en dat, als je kunt omgaan met de gebruiksaanwijzing die je moet leren lezen, je een vriend hebt voor het leven. Dat is ook zo gebleken.

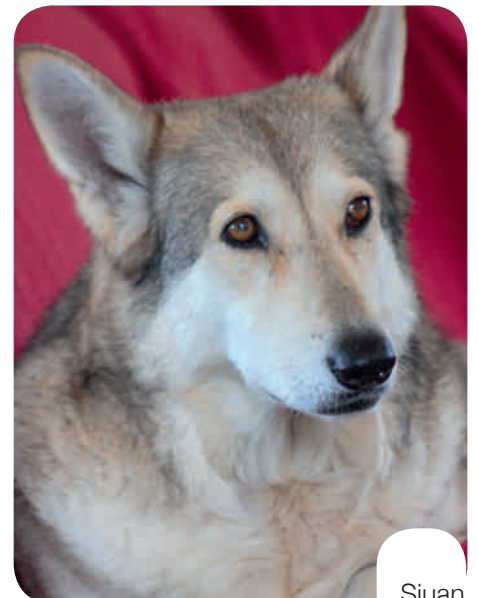
Oscha is een ontzettend lieve hond met een heel fijn karakter en over het algemeen erg rustig. Ze zal ons gezin altijd beschermen, maar vindt het ook heerlijk om lekker aangehaald en geknuffeld te worden. Dat maakt niet uit wie dat is, als zij maar het vertrouwen in je heeft. Oscha is een ontzettend slimme, zorgzame hond en houdt alles en iedereen in de gaten. Zelfs voor Ayo en Lailah neemt ze het op. Op haar leeftijd doet ze het nog steeds heel erg goed. Wandelen vindt ze nog steeds leuk, ze kan nog wel lekker struinen in de bossen maar zal niet meer zo hard achter een konijntje aan gaan. 🐾

Door: *Conny Reek*

Siuan

Siuan, Khnemu Siuan v.h. Callandshof, wordt op 29 november 11 jaar. Ze is een oudere, sociale, energieke en vrije dame die overal voor in is. Eten en even spelen (*niet te lang, zoals het bij een Saarloos hoort*). Wandelen, dan even de energie er af, en dan op je gemak voort kabbelen en de hele omgeving in je op nemen. Iedereen om je vinger winden door je lieve gedrag, en ondertussen je geurmerk op iedereen achter laten.

Ze is nu oma, maar daarvoor is ze zelf twee keer moeder geworden. Binnenkort komt een van haar kleinkinderen hier de roedel versterken. Tijdens het eerste nestje heeft ze 4 wees Golden Retriever teef pupjes grootgebracht, waarvan ze er een nog regelmatig ziet. De golden dame Cato heeft qua sociaal gedrag wel wat Saarloostrekjes.... Kortom, Siuan is een vriendin voor het leven voor iedereen, jammer genoeg worden onze hondjes niet zo oud als wij zelf. 🐾

Siuan

Door: Sybille Frey Brzoska

Terreus

Terimah Kasih Toendra Bastaja, roepnaam Terreus, is internationaal kampioen en Zwitsers kampioen en heeft 2 nesten voortgebracht met in totaal 9 reuen. Hij is tegenover mensen zeer vrij. Vrouwen vertrouwt hij sneller dan mannen, maar na een paar minuten wil

hij ook door hen geknuffeld worden.

Terreus is onze clown. Hij vindt het leuk om iets te dragen en biedt zich daarvoor steeds aan omdat hij er meestal iets lekkers voor terug krijgt. Het liefst wil hij elke dag geknuffeld worden, daar krijgt hij nooit genoeg van. Hij is met zijn 10 jaren nog fit en is nog nooit ziek geweest. We hopen dat het nog lang zo blijft. 🐾

Terreus

Wahkan

Door: Sandra de Ridder

Wahkan

Dit is Wahkan (*Raja Woffoxio Romeo Bastaja*) en hij wordt op 11 augustus

12 jaar. Toen Wahkan 5 maanden oud was, stond hij 's avonds om half tien bij mij op de stoep. Men zocht spoedopvang voor hem in verband met persoonlijke problemen. Tevens kreeg ik het verzoek om een goed tehuis voor hem te vinden. Helaas kon men mij niet vertellen wie de fokker was of uit welke plaats hij kwam.

Toevallig was ik heel bekend met het ras en stond een eigen Saarloos al heel lang op mijn verlanglijstje. Ik ben dus niet op zoek gegaan naar een ander huis, maar heb hem zelf gehouden. Op een dag kreeg ik een telefoontje van Francis Timmerman met de vraag of ik een pup van haar had. Zij was

namelijk het spoor van een van haar pups kwijt.

Ja, het klopte allemaal. Wahkan is bij haar geboren. Hij heeft in het eerste gezin helaas geen goede tijd gehad. Dat kan je merken. Hij heeft een grote terughoudendheid naar vreemde mensen. Naar honden absoluut niet en is hij een grote vriend. Als gedragstherapeut kom ik wel eens bij honden die (*extrem*) bang zijn voor andere honden. In sommige gevallen nam ik Wahkan wel eens mee en het was altijd prachtig om te zien hoe hij een andere hond weet gerust te stellen. Nu geniet hij van zijn oude dag. 🐾

Door: Bert Strijk

Onze Flappie

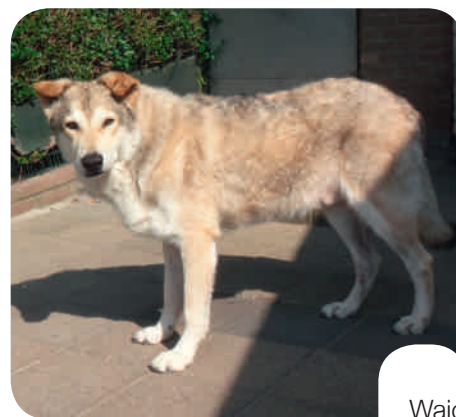
Ja Wajo, onze flappie met zijn 2 hang-oortjes. Wij hebben wolfhonden vanaf 1983. Totaal 12 stuks. We hadden ook veel vakantie- en tijdelijke opvanghonden in ons Zeeuws dijkhuisje. Wajo is de enige die bloedoortjes bij ons heeft opgelopen. Er sprong een bloedadertje in het oor. Door krabbelen of bijten van de andere wolfjes. Het oor vult zich met bloed en verschrompelt in de loop der tijd.

Wajo is een unieke hond. Hij is niet nerveus schuw, maar afstandelijk. Met Saarlooswolfhond wandelingen

hoef ik niet naar hem om te kijken. Hij blijft als een schaduw bij mij in de buurt. Zijn verdraagzaamheid in onze roedel is uniek. Hij beschermt zijn clubje tegen andere opdringerige honden, maar hij springt ook voor ons in de bres.

Onlangs liep ik met Wajo te wandelen en een buurman, die een week met vakantie ging, kwam vragen of ik zijn vuilcontainer op de dijk wilde zetten. Alleen hij wilde het op een leuke manier zeggen. Hij riep hard: "Jou moet ik hebben, Bert. Wil jij mijn container buiten zetten?" En hij sloeg op mijn schouder. Wajo zag het als een aanval en beet in zijn been. De buurman riep 'au', maar moest toch lachen en gaf toe dat Wajo gelijk had.

Verder is het onvoorstelbaar wat hij allemaal slikt. Op de bank mogen ze gewoon bovenop hem kruipen om te slapen. Hij laat alles toe. In november wordt hij 11. Ja, de jaartjes vliegen voorbij. We hopen dat hij nog een paar jaartjes bij ons mee draait. Het is een heerlijke hond. 🐾

Wajo

Oude Saarloos

Door: Nanda Koomans

Lieve oude wolf

Al 11 jaar ben je bij ons. Samen met je maatje Nagini en sinds kort de stuitbal Ibi (outcross Podenco Ibicenco). Je hebt 2 maatjes zien gaan en 3 kinderen zien komen. Inmiddels wordt het allemaal wat strammer en merken we dat je ouder wordt. Gelukkig heb je nog vaak genoeg je gekke puppenstreken en houdt Ibi je wel jong! Onze eerste Saarloos en trouwe vriend. Vader, opa en zelfs al overgrootvader. Je hebt je steentje bijgedragen. Je hoort er helemaal bij en we willen je nog lang niet missen! 🐾

Wolf

BARFmenu®
De kracht van de natuur met de kennis van nu!

100%
Natuurlijke
diervoeding

GEEN RIJST OF GRANEN:
DUS GLUTENVRIJ!

BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

www.barfmenu.nl

Bestel via: webshop.tinlo.nl kortingscode AVLS18

De stamboom van... Brand Tunka van de Zevenhuizerplas

In 'De stamboom van...' gaan we op zoek naar de wortels van jouw (of een andere) Saarlooswolfhond. Geef je op voor deze nieuwe serie!

Door: Lies Geluk

Over een heel gewone jongen die zijn steentje bijdraagt.

Een heel gewone jongen die van gewone dingen houdt, dat is onze Brand. Zo houdt hij heel erg van eten; van pens tot boter (inclusief de wikkel), van rennen maar nog meer van slapen en van ons wakker maken met veel bravoure maar daarna prefereert om lang op de trap te zitten en geen idee heeft waarom ik een hondenriem in mijn handen heb. Ik noem hem mijn schatje, mijn vrouw noemt hem haar allesje, zijn troetelnaam is Beertje of Beer, maar het is in wezen een heel gewone bosbruine Saarlooswolfhond. Of toch niet? Onze eerste SWH was Tenorio Tenorio Skik Timberley (hoe hebben we dat ooit kunnen verzinnen!?) en kwam uit hetzelfde nest als Tunka Troy Timberley, die je de overgrootvader van Brand zou kunnen noemen. Skik en Tunka waren zachtvaardige grote reuen en ze hebben bijgedragen aan onze absolute liefde voor dit ras. Uit Tunka kwam Aiko en Aiko zag in teefje Duet een mooie scharrel en zo kwam Lica Kadin van de Kilstroom ter wereld en zij vond in Endoran haar gelijke en zo werd op een koude decemberdag in 2014 een bosbruin pupje geboren die 3 jaar later een rol zou gaan spelen in het outcrossproject van de AVLS...

Brand was in twee jaar een fijne, grappige stabiele jonge reu geworden. En nadat ik samen met mijn honden in winters Zweden was geweest, kwam hij als een poolreiziger terug; gespierd, afgetraind en met een dikke vacht waarmee hij in Zweden met -20 lekker kon rondlopen.

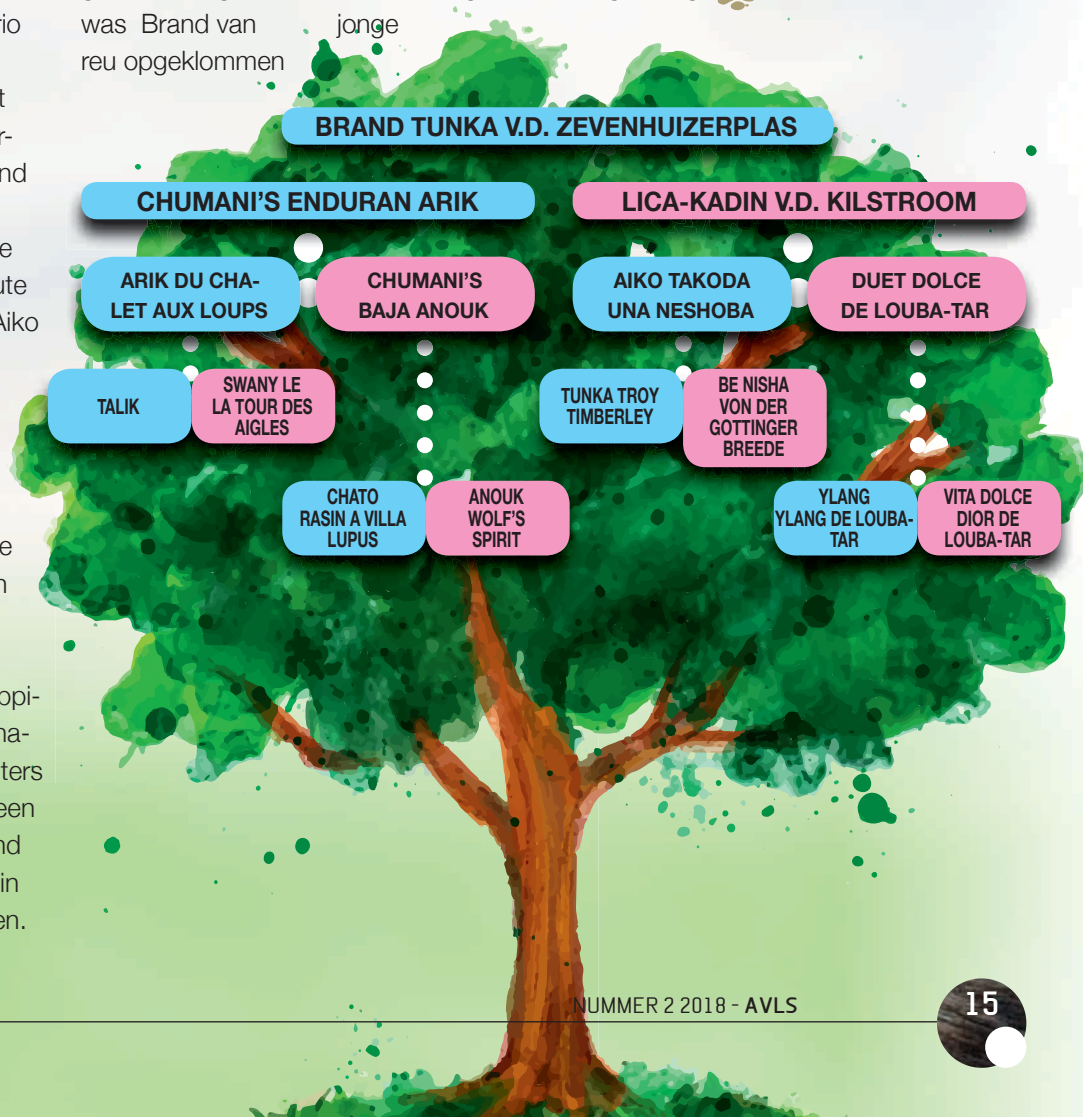

In Nederland werd Brand opgemerkt door fokkers; er stond een reu met charisma. Niet knap van perfect, maar knap van daar staat een hond. Marijke Saarloos viel ook voor Brand en we lieten de hele bliksemse bende van Beer controleren; want was hij gezond? Na allemaal goede uitslagen te hebben ontvangen was Brand van jonge reu opgeklommen

tot dekru.

Het eerste nest van papa Brand komt uit de outcross met de Noorse Elandhond van Marijke, Nanna genaamd. Ik hou van pionieren en vind het bijzonder dat deze twee fantastische rassen nu gekruist zijn en dat de genen van dat kleine bosbruine reutje voor zes prachtige puppies heeft gezorgd. Ik kijk uit naar de generaties die hierna volgen en op deze manier hun steentje zullen bijdragen aan de gezondheid van ons geliefde ras.

In de woonkamer slaapt onze Brand en kijkt even op naar mij. Vrolijke Frans. Knijpt zijn ogen dicht, rekt zijn lange poten uit en valt weer in een diepe slaap. Hoe een doodgewone jongen een Kaneelprins werd en hij leefde nog lang en gelukkig. 🐾

Nieuw bestuurslid Ineke Pompen

Door: Hella Liefing
Foto: Johan Berends

Maar liefst drie nieuwe bestuursleden werden op de laatste ledenvergadering gekozen. Het wordt deze keer dus drukker dan gewoonlijk in onze rubriek interviews. Ineke Pompen, natuurlijk met Thorgal en Aeghir aan haar zijde, ontving ons in een zonnig Rotterdam.

“We helpen al met van alles, maar we moeten nog veel meer ondersteunen zodat onze leden gaan fokken. Dat is niet alleen goed voor de populatie, maar dan wordt de vereniging ook groter. Mensen worden lid als ze een pup kopen.” Ineke Pompen heeft duidelijk ambitie om de AVLS te laten groeien. “Twee keer zo groot, dat moet toch haalbaar zijn!”

Ze kan het zich wel voorstellen dat eigenaren van Saarlooswolfhonden zich nog eens achter het oor krabben voor ze besluiten een nestje te nemen. Het is nogal wat. “Als je werkt, moet je gewoon vier weken vrij nemen. Dat kan echt niet iedereen. En het kost ook nogal wat geld. Natuurlijk, een hobby mag wat kosten, maar ook voor zaken als dekklaar maken moeten eigenaren de knip trekken.” Ineke stelt voor om niet alle reuen te laten castreren, en prijst het beleid om, naast deskundigheid, ook werpkisten en puppyrennen beschikbaar te stellen.

Spontaan idee: voor werkende mensen zou er een pool moeten komen van mensen die zelf geen nestje hebben of willen, maar die het wel leuk vinden om –bijvoorbeeld - twee dagen in de week op pupjes te passen. “Dan zou een werkend iemand het wat makkelijker kunnen plooiën. Ik zou zeggen: zie je dat zitten, meld je aan!” Koppelen hoort bij Ineke, het is haar vak.

Ineke met Aeghir en Thorgal

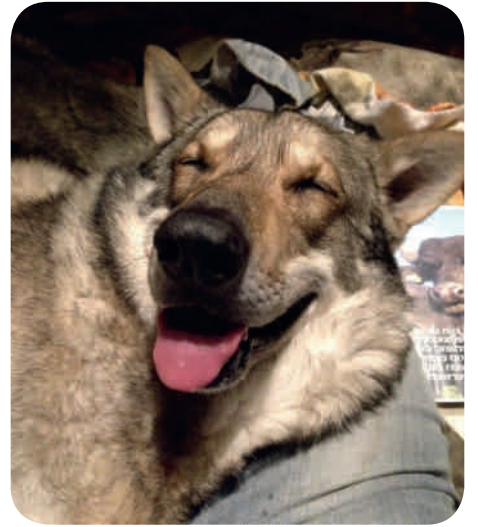
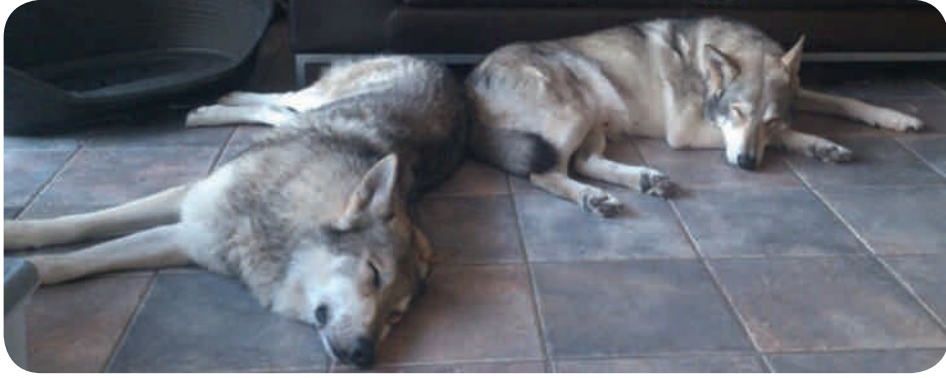
Ze had lang een arbeidsbemiddelingsbedrijf en is nu net begonnen als partnermanager bij een online platform voor arbeidsmarktcommunicatie en recruitment. Ze brengt recruiters en de arbeidsmarkt samen door evenementen te organiseren. Vaste lezers kennen haar natuurlijk ook van haar columns in dit magazine, over het leven met Aeghir en natuurlijk Thorgal. Ze kent de AVLS ook goed, omdat haar man Robbert jaren in het bestuur zat als penningmeester.

De oproep gaat natuurlijk niet alleen over ledenaanwas. De AVLS moet vooral veel meer fokken voor een gezonde populatie. Ineke: “Zeker als je het afzet tegen de outcross waar we middenin zitten. Je zou om te slagen eigenlijk 1 outcross pup moeten hebben op negen raszuivere honden. Nou, dan moeten er dus nog heel wat nesten geboren worden.” Haar mailbox is nog niet ontploft, maar ze kijkt wel op van alle zaken die spelen binnen de AVLS. Als bestuurslid krijg je daar direct mee te maken. En ze vindt het ook tijd dat meer mensen zich inspinnen voor de vereniging. “Voorlopers Marianne en Johan hebben ook recht op steun. Bovendien denk ik dat als je met mensen 1 op 1 praat, er

vanzelf meer begrip ontstaat.” Ze doelt op de opwinding die in hondenkringen snel kan lopen als er een omstreden kwestie is. “Misschien zijn eigenaren van Saarlooswolfhonden wel extra gevoelig, en overall waar passies samenkomen, krijg je te maken met afgunst en heftige meningen. Ik vind mijn honden ook de mooiste, en het komt heel dichtbij als iemand daar dan wat van zegt. Maar ik zou willen oproepen om dat niet in de weg te laten zitten bij het bepalen van goede fokcombinaties. Mensen laten zich te vaak leiden door de mens achter de hond, en dat is niet altijd per se de beste keuze.”

Meer ambities? “Diversiteit in het bestuur. Het moet geen damesclubje worden. En ik ga me storten op de clubmatch in september.” 🐾

Kiekjes

Nieuwe penningmeester Jan Dirkzwager

Door: Hella Liefing

Foto: Johan Berends

De wond van het plotseling overlijden van Igor was nog vers. Toch maakte Jan Dirkzwager tijd voor een interview. Hij en zijn vrouw Astrid ontvingen ons in hun nieuwe huis, midden tussen het Fries stamboekvee.

“Ja, alles rond honden leidt tot heftige emotie. Maar daar trek ik me niet zoveel van aan hoor. Het is meestal niet persoonlijk bedoeld.” Terug van weggeweest: Jan Dirkzwager. Zes jaar lang was hij voorzitter van de AVLS. Hij moest terugtreden omdat de statuten dat nu eenmaal voorschrijven, maar nu komt hij terug als penningmeester. “Ik werd gevraagd. We waren net verhuisd dus ik had mijn voorzitterschap van een PvdA-afdeling in mijn vorige woonplaats neergelegd. Ik had tijd en ook wel zin. Ik ben groot voorstander van de outcross en het lijkt me boeiend om van dichtbij te zien hoe zich dat gaat ontwikkelen. Binnen de AVLS, maar ook binnen de Raad van Beheer.”

En ook letterlijk van dichtbij: aan Jans voeten ligt Viggo, F1 outcrosspup en zoon van Nanna de Elandhond en Brand de Saarlooswolfhond. Na de plotselinge dood van Igor (hoogstwaarschijnlijk een milt-tumor) is het goed dat Viggo in het leven van Jan en Astrid kwam. Het is nu niet zo heel leeg in huis. Het stel is in oktober vorig jaar verhuisd naar het Friese platteland. Eigenlijk moeten we Weststellingwerf zeggen. Uit elk raam zie je weiden vol met grazend vee. Ruimte zat. Wat een geluk heeft Viggo.

Jan is niet snel van zijn stuk. In zijn dagelijks werk kan hij dat ook goed gebruiken. Hij werkt als arbeidsdeskundige bij het UWV en houdt zich bezig met re-integratie van vooral jongeren met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. “Niet altijd gemakkelijk, maar wel mooi werk. Je kunt mensen met gerichte ondersteuning iets van perspectief bieden. Vaak hebben mensen meerdere problemen tegelijk en dan is het extra uitdagend.” Die gelijkmoedigheid komt goed van pas in de AVLS, waar de discussies nogal eens hoog willen oplopen.

Al sinds 2002 zijn ze verslingerd aan het ras. Ook hij maakt zich zorgen over het trage tempo waarmee gefokt wordt. Gezondheid geldt bij hem als allerhoogste prioriteit. Dat was destijds ook de reden dat hij, samen met een heleboel andere AVLS-ers van het eerste uur, uit de NVSWH is gekiept. “Er waren daar enorme problemen waar we ons zorgen over maakten, maar we mochten geen vragen stellen over de gezondheidsaspecten. Gelukkig kan dat binnen de AVLS wel, al gaat het daar ook nogal eens gepaard met heftige discussies. Neem het kruisen van drager DM met drager DM. Als je ziet op welke leeftijd de ziekte zich kan openbaren, is het denkbaar dat er een keer een afweging gemaakt wordt, waarbij je de mogelijk voordelen van zo'n combinatie afzet tegen de nadelen. Dat lukt niet als je meteen in de blinde emotie schiet. Het lijkt me een goed idee om het fokreglement weer eens tegen het licht te houden. Nieuwe inzichten maken dat het een dynamisch document zal blijven en op details zijn we misschien wel erg streng. Uiteindelijk telt de toekomst en daarmee de gezondheid van het ras het zwaarst.”

Jan Dirkzwager met Viggo

Als nieuwbakken penningmeester heeft hij een keurige kas aangetroffen. Met een reservepot. Maar het blijft wel goed opletten. “De outcross is natuurlijk een behoorlijke kostenpost. En met de korting op MyDogDNA krijgen leden meer terug dan hun lidmaatschap heeft gekost. We willen natuurlijk de drempel laag houden, maar ook goed op de centjes passen.” Juist in de outcross had de AVLS meer steun kunnen gebruiken van de Raad van Beheer, vindt Jan. “Ze hadden goede sier kunnen maken met dit project, maar dat doen ze dus niet. Strijdige belangen. Liefde voor de hond tegenover geldelijk gewin. Kortzichtig, want bij de NVSWH zijn geen honden meer die in een outcross nog iets kunnen betekenen. De bestaande generatie daar is te oud en te nauw aan elkaar verwant, en nieuwe aanwas komt er niet. Het voortbestaan van het ras hangt dus volledig af van ons, de AVLS. Kan geen kwaad om je dat van tijd tot tijd weer eens te realiseren.” 🐾

Nieuw bestuurslid Maria Schipper

Door: Hella Liefing
Foto: Johan Berends

Dat drie Saarlooswolfhonden heel goed samengaan met vier katten bewijst Maria Schipper. Ze ontving ons hartelijk voor een interview in haar ruime huis in Amersfoort

Ze heeft er even over moeten nadenken, want de voorgrond is niet de plaats waar ze het liefst vertoeft. Maar uiteindelijk gaven haar liefde voor het ras en haar kennis van genetica de doorslag. Gedragsbiologe dr. Maria Schipper zei ‘ja’ op de vraag of ze in het bestuur van de AVLS wilde. Eerste inbreng: “We moeten nu eventjes pas op de plaats maken met de outcross. Je hebt zo’n beetje 12 “gewone” nesten nodig op een outcrossnest en dus moet er veel gefokt worden om dat te halen. Eigenlijk is de verhouding 1 outcross nest op 8 SWH nesten, maar ik houd het liever aan de veilige kant.”

Het nieuwe bestuur zit wat zijn prioriteiten betreft aardig op een lijn. Fokken, fokken en nog eens fokken is het devies. Maria: “We zouden misschien eens een klein marktonderzoek moeten doen om erachter te komen wat we nog meer kunnen doen om het fokken met onze honden verder te stimuleren.” Ook pleit ze voor een meer onafhankelijke gezondheidscommissie, die naar haar mening nu te veel gedomineerd wordt door fokkers. Ze wil graag haar kennis en deskundigheid ten dienste stellen van de AVLS.

In haar Amersfoortse achtertuin doen Saarlooswolfteefjes Louve, Souris en jongste aanwinst Biche hun best om zoveel mogelijk riet uit de vijver te trekken. Niet om te spelen, maar vanwege de gefermenteerde plantendelen tussen de wortels. “Dat eten ze, en dat is heel gezond

Maria met Loeve Biche en Souris

voor ze”, weet Maria die druk bezig is zich de wetten van de natuurgeneeskunde voor dieren eigen te maken. Marco werkt aan de Wageningen Universiteit en is daarnaast hondenmasseur en doet aan acupressuur. De namen zijn Frans, en staan voor wolvin, muis, en hert. Ook de vier katten in huize Schipper hebben Franse namen.

De Saarlooswolfhond past bij hun beiden. “We krijgen vaak de vraag waarom juist deze honden? En het antwoord is altijd: wij zijn ook erg op onszelf, wij houden van onze inner circle en daar passen deze honden prima bij.” Marco en Maria stonden al 13 jaar geleden op een wachtlijst, maar uiteindelijk lukte het acht jaar geleden via de website van Marijke Saarloos, die ze natuurlijk meteen uitnodigde te komen kijken. Marijke had net een nestje liggen. En ze waren verkocht. Het was nog even spannend met de kinderen, beide geadopteerd en beide afkomstig uit een Afrikaans land. “Maar het mooie is dat de terughoudende honden de kinderen de gelegenheid gaven om rustig te wennen. Ze schrokken net zo hard van hen.”

Maria leidt gedragstherapeuten voor honden op, en houdt een warm pleidooi om mindfulness op hondenscholen te inte-

greren. “Je ziet mensen daar voortdurend bezig met dingen doen op commando. Ik zou zeggen: wees eens met elkaar, beleef de relatie met je dier.” Dat brengt haar op haar tweede missie, ook al breder gedeeld in het bestuur: meer verbinding. “Er is zoveel rumoer. In een discussie lijkt het vaak of de eigenwaarde van mensen in het geding is, en dan verliezen ze de oorsprong uit het oog, waarom je samen in de vereniging bent gaan zitten.” Dat gevoel van eenheid en verbinding wil Maria met het hele bestuur uitstralen. “Je hoeft een discussie, ook een pittige, helemaal niet uit de weg te gaan. Maar keer altijd terug naar wat je verbindt.” 🐾

In gesprek met Leendert Saarloos

Foto: archief Marijke Saarloos
Bewerking Johan Berends

Tijdens de research voor het boek 'Een hond in wolfskleren' vonden Hella Liefing en Johan Berends een oude geluidsband waarop een interview met Leendert Saarloos uit 1964 ter gelegenheid van zijn 80e verjaardag. Duidelijk is dat het kruisen van diverse diersoorten Saarloos' grote passie was. Niet alleen met wolven en honden, maar ook met duiven, vossen, dwergkezen en jakhalzen. Het interview duurt 6 minuten. We hadden graag nog wat meer van de grondlegger van ons ras willen horen. De interviewer is onbekend.

Meneer Saarloos, u bent nu tachtig jaar. Wat voor dieren heeft u allemaal gehad in die tachtig jaar?

Ik heb vossen gehad, fretten, wilde en tamme duiven en kruisingen daarvan.

Dat kruisen dat ligt u wel, geloof ik hè?

Dat kruisen dat is de hele bedoeling geweest. Ook van die duiven. Als je nou de wilde tortel neemt en de tamme tortel dan krijg je een kruising van bastaarden. Daarvan zijn er van de 100 zeker 99 onvruchtbaar. Maar er is ook wel eens een vruchtbare bij. Dan moet je die speciaal voeren. Bijvoorbeeld met honing uit de koninginnencellen van bijen. Vitamine A en D. Maar er is geen ras uit te fokken, want het is sporadisch wat er naderhand weer uitkomt. Dus zodoende verloopt dat.

Dat kruisen dat heeft u ook gedaan met wolven en honden, is het niet? En jakhalzen.

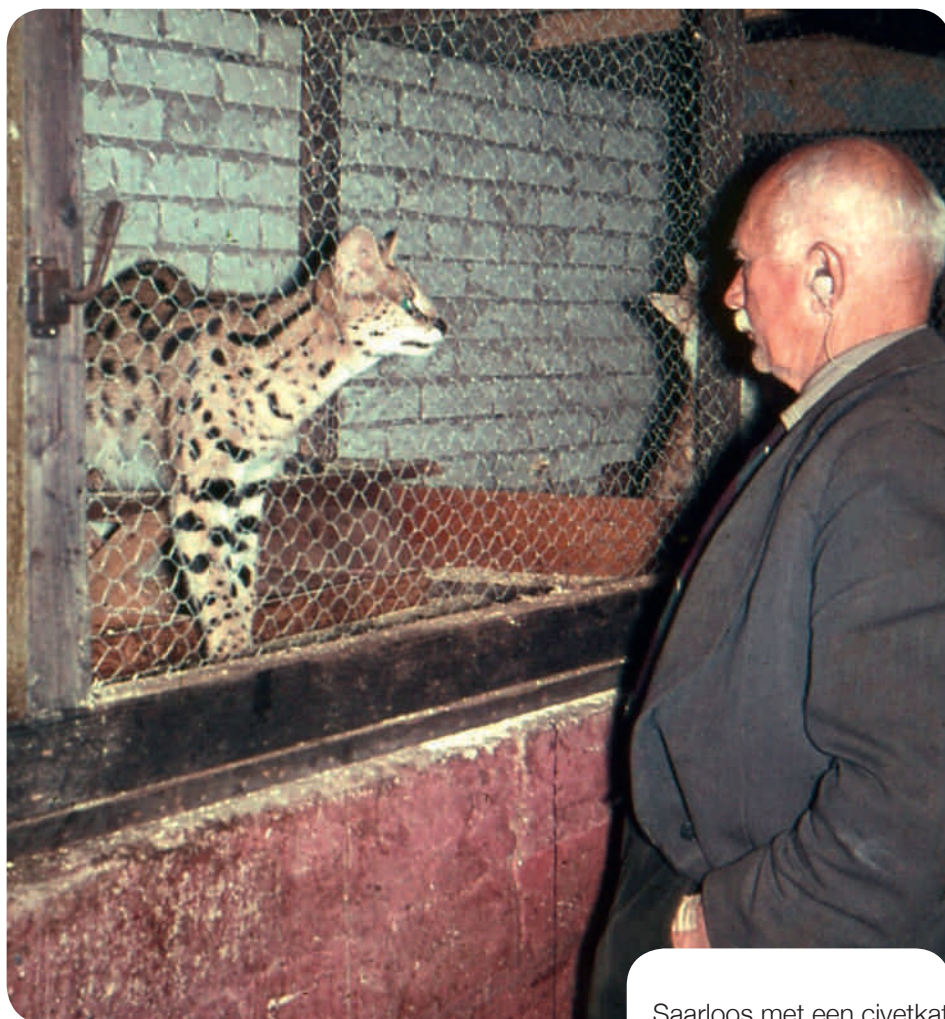
Ja. Naderhand kwamen de wolven en de honden aan de beurt. Want als je eenmaal in de dieren zit, dan weet je eigenlijk niet meer waar je heen moet. Ik kreeg een Duitse herder uit het Duitse leger van 1918. Het waren honden die daar afgericht waren als Rode Kruishond, politiehond, enzovoort. En toen wou ik eens een hond kweken zonder degeneratiefouten en zodoende kwam ik aan de wolf. Die is in ieder geval, volgens mijn mening, de stamvader van de hedendaagse hond.

Daar verschillen de meningen nog wel eens over, hè?

Ja. Daaruit heb ik ongeveer 28 jonge halfwolven gefokt. Die 28 jonge halfwolven heb ik er tot 7 maanden bijgehouden, want dan kun je de karakters pas onderscheiden. Ik heb er toen 3 uitgeselecteerd als zijnde, volgens mijn mening, de beste van die groep om mee verder te kweken. En de rest is geliquideerd hè, want anders kun je geen ras formeren. We zijn verder gaan kijken hoe die dieren eigenlijk waren. Toen heb ik teruggepaard op de vaderhond, want de wolvin was een teef. In de derde generatie waren ze al zo goed als tam. We zitten nu in de 32e generatie. Het is nu zo ongeveer al een 40, 45 jaar geleden.

Nu zijn ze wel tam?

Ja. En nu is het zo... ze zijn blindengeleidehond, politiehond, Rode Kruishond, en reddingshond van de B.B. (*de Bescherming Bevolking, een overheidsorganisatie die in 1952 werd opgericht vanwege de dreiging van een atoomoorlog met de Sovjet Unie. JB*)

Saarloos met een civetkat

U zult natuurlijk geen last hebben van de degeneratieverschijnselen van alle mogelijke honden die wij ons heen hebben. U heeft er weer een stuk frisse natuur ingebracht.

Inderdaad. Maar het is wél de selectie die je moet toepassen! En ben je niet voldoende op de hoogte van de erfelijkheidsleer dan tast je al gauw mis.

Dat geloof ik graag.

Dus bijgevolg is het zo dat bij strenge selectie het ras omhoog komt. Nu is het absoluut een ras geworden. Maar daarnaast had ik ook de jakhals. De zadeljakhals.

Ja, die heb ik hier gezien.

Die zadeljakhals die heb ik gekruist met de Kees. Dat was een Dwergkees, maar eigenlijk een bastaard. Ik nam die Kees om de staande oren. Had ik een andere genomen die het gen voor slappe oren had, dan had je weer langer moeten selecteren voordat die staande oren terugkwamen. Nu had ik die al direct. Dat krulstaartje van dat Keesje dat fok je gauw weg hoor.

Wat bent u nu nog van plan? Ik geloof dat u op het ogenblik op zoek bent naar een vos?

Ja, ik had een vos! Maar die is gestorven en dat kwam heel plotseling. Anders had ik misschien dit jaar al een kruising gekregen van alweer een Zwarte Dwergkees met een vos.

Dat is een punt waar de geleerden het nog niet over eens zijn, of dat kan.

Men wil beweren dat dat niet mogelijk is. De kruising van de vos en de hond.

Meneer Saarloos, ik hoop dat u gauw een vos te pakken zult krijgen en dat het u zal lukken! Veel succes.

Ik hoop het vanzelf. Dank u.

Met dank aan Marijke Saarloos voor het ter beschikking stellen van deze, nog niet eerder gepubliceerde foto van Leendert Saarloos met een civetkat. 🐾

De beste producten en voeding van de dierenarts thuisbezorgd!

Levering uit apotheek van Dierenkliniek Horst

thuiswinkel waarborg

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

Wijsheid komt soms met de jaren

Door: Ineke Pompen

O dat wordt echt minder als ze ouder zijn; trekken aan de riem, misselijk in de auto, bijzonder eenkennig, Oost-Indisch doof zijn.

Ehhhh, maar hoe oud zijn ze dan precies? Want meneer is bijna 7 en trekt bijvoorbeeld toch echt bij tijd en wijle mijn arm eraf. Vreet nog steeds de prullenbak leeg. Kan wel beter alleen zijn. Dat dan weer wel. Nou ja alleen... met Aeghir samen natuurlijk. Zodat ik niet met zekerheid kan zeggen wie van de twee begonnen was met die prullenbak.

Het is net als met kinderen. Slapen ze eindelijk de nachten door, ben je gebombeerd tot gratis taxi naar alle sportclubs en feestjes en het volgende stadium is een stapel giebelende schoondochters aan tafel en een leeggeroofde kledingkast 'want dat pas jij niet meer'.

Tja lieve pupeigenaren. Ik wou dat ik kon zeggen dat alle boevenstreken minder worden. Maar ik moet het zelf ook nog meemaken. Ja Thorgal slaapt meer dan Aeghir. Maar of dat nou leeftijd is? Nou vind ik een hond van bijna 7 ook nog niet oud eerlijk gezegd, al beseft ik best dat we waarschijnlijk zo'n beetje op de helft zijn. Maar ik denk van mezelf ook nog steeds dat ik in mijn 'late twenties' nou vooruit, 'early thirties' ben. Tot dat mijn puberdochter sist dat ik dat dus echt niet meer kan aantrekken/zo kan dansen/hard mag lachen/zeg maar mag leven voor 'iemand van mijn leeftijd'.

Daar heeft Thorgal dan weer weinig last van. Sterker nog, hij is de GOD die door Aeghir geadoreerd wordt. Ik bedoel, wij mensen zijn heel gezellig en van alle mensen die hij kent verreweg de leukste (*misschien op Lucas en Rene na*) maar zijn vader is zijn alles-*ie*. Terwijl Thorgal toch een behoorlijk zero-tolerance beleid voert. Misschien is dat het wel. Misschien moet ik mijn dochter voortaan gewoon wat harder bijten en een giga snauw geven als ze mijn nagellak pikt.

Maar ja...ik heb Aeghir ook nog nooit horen dreigen met de kindertelefoon

Aeghir, Thorgal en de puberdochter

Cavom®

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

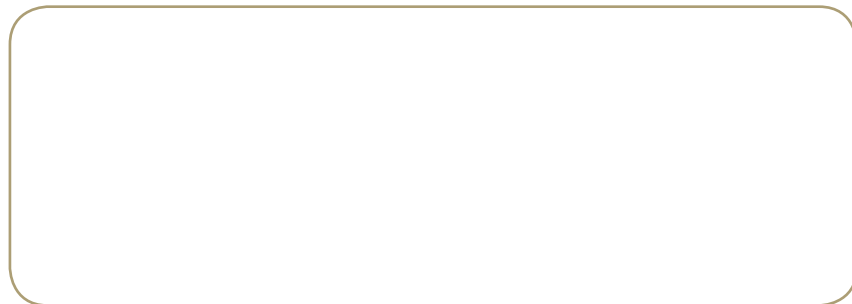
cavom.nl

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

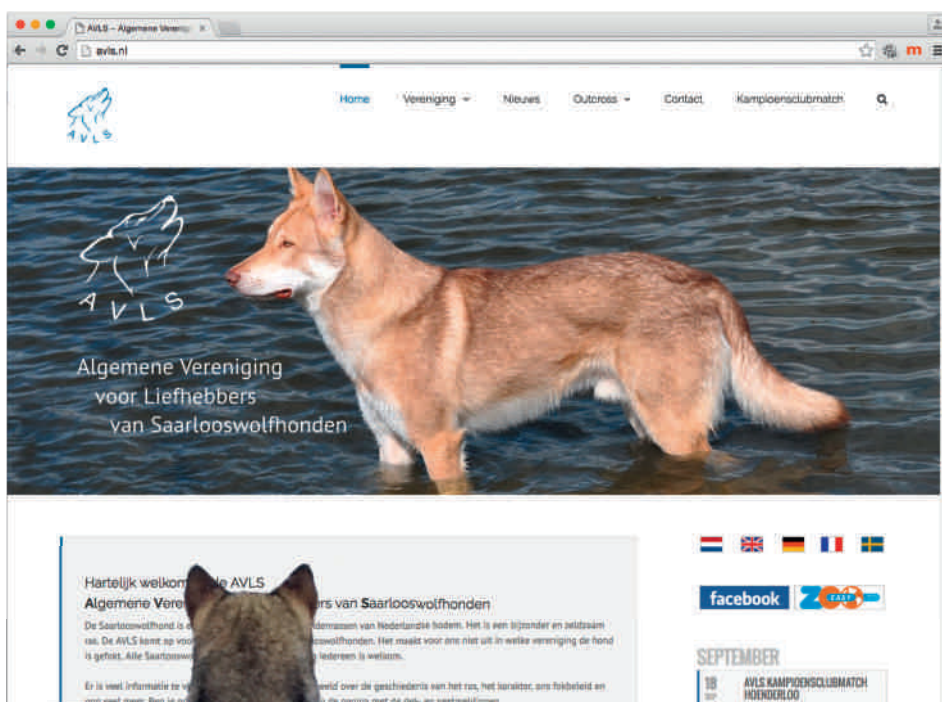
VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 9-13 | 9206 AA Drachten

Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarloopwolfhonden